

DOBRE

novice

ŠT. 10 LETNIK 6 / brezplačno

ČASOPIS O DOBRIH DEJANJIH ZA DOBRE LJUDI IN VSE, KI JIH V ŽIVLJENJU VODIJO ČLOVEČNOST, SOČUTJE, DOBROTA, RAZUMEVANJE IN PRIPRAVLJENOST POMAGATI

*Potrebujejo
vašo pomoč*

2 - 7

*Spremenili
ste njihova
življenja*

8 - 11

*Revščini
manjka
veliko,
skoposti
vse.*

Latinski pregovor

*Dobrodel-
nost v
Sloveniji*

14 - 16

Življenje brez ovir

12

TEMA ŠTEVILKE:

Dobrodelnost ! ?

Jo poznamo ali pa imamo o njej napačno predstavo.

DOBRE

novice

Ali imamo v Sloveniji občutek za človeka v stiski? Imamo odprto srce zanj?

Vsakodnevno se lahko prepričamo, da je gornje vprašanje še kako na mestu. Velikokrat nas predstavljajo kot delavne, pridne ljudi. A temu že dolgo ni tako. Kamorkoli pogledate, katerikoli časopis odprete ali pa poslušate poročila je vsakemu normalnemu človeku takoj jasno, da se v naši družbi nekaj dogaja. Nekaj, kar nas pelje popolnoma drugam, kot pa smo si pred 20 leti načrtali pot. Mislili smo, da gremo v lepšo prihodnost. Da bomo bolje živeli. A vsakdanja dejstva so popolnoma drugačna. Brezposelnost narašča. Vedno več ljudi je na socialnem dnu in težko preživijo iz dneva v dan, kaj šele iz meseca v mesec. In kot v posmeh vsem državljanom, naši politiki s svojimi neodločnimi potezami še poslabšujejo stanje v družbi. Ukvarjajo se s preteklostjo in podžigajo zamere, namesto, da bi stopili skupaj in nekaj pametnega naredili. Saj za to so bili tudi izvoljeni.

S takšnim ravnanjem si delamo slabo uslugo. Pozabili smo gledati s srcem,

kot je dejal mali princ. Kajti, če bi gledali z njim, vsak posameznik, direktor, obrtnik, tisti, ki odločajo, potem bi beseda KRIZA izginila iz naslovnice in naše zavesti. Vzpostavili bi sodelovanje. Ne bi bilo izkoriščevalskih direktorjev, ki so popolnoma brez srca grabili in grabili in so se sedaj njihove hišice iz nakradenega denarja sesule. Obenem pa se čudijo, češ, da niso krivi oni, ampak kriza, ki je naplavila njihova dejanja na plano.

A na srečo obstaja tudi protitež. Obstajajo dobra podjetja, obrtniki, posamezniki, direktorji, kateri so drugačni. V pozitivnem smislu. Oni peljejo vlak naprej. Številni javnosti neznanani podjetniki in gospodarstveniki, preprosti ljudje, so skupaj z nami že 20 let in njihovo sodelovanje je dragoceno. Pomagajo nam spreminjati otroška življenja. Preprosto imajo nekaj, kar so povzročitelji slabega stanja že davno izgubili. Imajo SRCE. Pa tudi tisto, kar manjka marsikateremu politiku in to je zdravo kmečko pamet, ki pravi da kar seješ to tudi žanješ. In nam so resnično pomagali sejati. In to sejanje je obrodilo plodove v številnih slovenskih domovih, kjer so naši otroci potrebovali pomoč. Mogoče pa je rešitev za vsa naša družbo samo v tem, da ukinemo vsa ministrstva in ustanovimo samo eno in edino. To je Ministrstvo zdrave kmečke pameti. In vsak, ki bi hotel biti v njem, bi moral najprej na pregled k zdravniku, da bi ugotovil ali ima srce.

Zgodbica o srcu

Nekega dne se je v mestu pojavil mladenič in hitel razlagati, da v vsej dolini ni lepšega srca kot je njegovo. Okoli njega se je zbrala velika množica ljudi in občudovala njegovo srce, kajti bilo je res popolno.

Na njem ni bilo nobenega madeža ali napake. Vsi so mu potrdili, da ima res najlepše srce, kar so ga kdaj imeli moč videti. Mladenič je bil zelo ponosen in svoje lepo srce je hvalil še naprej. Nenadoma se je v množici pojavil starec in dejal, "Tvoje srce ni niti približno tako lepo kot moje." Množica in mladenič so si starčevo srce ogledali pobliže.

Bilo je močno, vendar posuto z ranami, mestoma so bili deli srca odstranjeni in nadomeščeni z drugimi. Skladali se niso in bilo je kar nekaj scefranih koticov. Natančneje, na nekaterih mestih so zijale globoke rane. Ljudje so strmeli v starca. "Kako lahko trdi, da je njegovo srce lepše?" so razmišljali.

Mladenič je pogledal starčevo srce, videl v kakšnem stanju je in se je zasmel. "Saj se šališ," je dejal "da primerjaš svoje srce z mojim. Moje je popolno, tvoje je le kepa iz brazgotin in solz."

Dobre novice izdaja Zavod V.I.D, Planina 3, 4000 Kranj, Tel: 04/20 139 30 Fax: 04/20 139 32 e-mail: dobrodelnost@zavod-vid.si

Dobre novice so brezplačna publikacija za obveščanje javnosti o delovanju zavoda VID, socialnih temah, dobrodelnosti, Fundraisingu in novih izzivih na področju dobrodelnosti in pomoči sočloveku. Je časopis o dobrih ljudeh, podjetjih, obrtnikih, tistih, ki lahko pomagajo in tistih, ki so pomoči potrebni.

Avtorske pravice

Ta časopis in novice, informacije in vsebina, še posebej o dobrih dejanjih se lahko svobodno kopira, povzema za objavo v drugih medijih v kakršnikoli obliki, razširja in o dobrih dejanjih obvešča tudi druge, vendar brez kakršnegakoli spreminjanja vsebine, krajšanja ali kakršnegakoli drugačnega poseganja v tekst. O uporabi je potrebno obvestiti izdajatelja.

PISMA BRALCEV

Pisma bralcev so namenjena vam. Pišite nam o tem, kaj dobrega vam je naredil sosed, kako vam je pomagal, kako je pomagala popolnoma neznana oseba, pohvalite, zdravnika, terapevta, ali pa popolnega neznanca, ki je naredil nekaj dobrega. Pišite o dogodkih, ki so spremenili življenje vašega otroka na bolje.

Vaša pisma o dobrih dejanjih in vaše dobre novice bomo objavili le, če jih prejmemo z vašimi polnimi podatki, na vašo željo pa bomo objavili samo kratice.

Anonimnih pisem in pisem, ki so namenjena kritiziranju ali obtoževanju ne objavljamo. V kolikor boste izrecno želeli, da vaše pismo z negativno vsebino objavimo, bo to le v primeru, da objavimo tudi vaše popolne podatke in da v pismu podate rešitev ali sami sodelujete pri reševanju stvari, ki jo kritizirate.

Pridržujemo si tudi pravico skrajšati pismo v primerih, ko dolžina presega možnosti objave.

"Res je," je dejal starec. "Tvoje zglada popolno, ampak svojega nikoli ne bi zamenjal za tvojega. Vsaka brazgotina stoji za človeka, ki sem mu dal ljubezen. Iztrgal sem si kos srca in ga podaril in pogosto sem dobil kos srca, ki se je ujema s praznino v mojem srcu. Ker si kosi niso bili popolnoma podobni, imam nekaj hrapavih kotov, ki jih zelo cenim, kajti spominja me na ljubezen, ki sem jo delil.

Včasih sem dal del srca, brez da bi dobil del nazaj. To so prazne brazde. Dajati ljubezen pomeni tudi

tvegati. Čeprav so te brazde boleče in ostanejo odprte, me tudi one spomnijo na ljubezen, ki jo občutim do teh ljudi in upam, da se bodo nekega dne vrnili in zapolnili prazno mesto. Si sedaj uvidel bistvo resnične lepote?"

Mladenič je bil tiho in po licih so mu tekle soze. Stopil je do srca, zgrabil po svojem popolnem, mlademu in lepemu srcu, iztrgal kos in ga s trepetajočimi rokami ponudil starcu. Starec je njegovo ponudbo sprejel in kos položil v svoje srce. Nato je vzel del svojega razbraz-

danega srca in zapolnil mladeničevo rano.

Ni se prilegalo popolnoma. Mladenič je pogledal svoje srce, ni bilo več popolno, ampak lepše kot kadarkoli prej, kajti občutil je starčevo ljubezen, ki je pritekala v njegovo srce.

Zgodbico so v zahvalo zapisali starši Luka Drobniča, ki je s pomočjo donatorja dobil tricikel. Ker so njihovemu sinku zarisali nasmeh in veselje na obraz, so v zameno za njihovo dobroto z zgodbico o srcu želeli donatorju podariti tudi košček svojega hvaležnega srca.

Potrebujejo vašo pomoč!

Večja ekranska slika za Aleksandra

Aleksander Kolar iz Oplotnice potrebuje prenosni računalnik s programom za povečanje ekranske slike

Desetletnemu Aleksandru se je pred dvema leti vid nenadoma poslabšal. Tako zelo, da je ocenjen kot močno slaboviden otrok. Prizadet je centralni vid, zato ima deček največ težav pri branju in pisanju. Izguba vida je družino zelo prizadela, morala se je prilagoditi na spremenjene razmere, Aleksander pa je potreboval veliko spodbude in podpore.

Aleksander je usmerjen kot otrok s posebnimi potrebami, obiskuje 5. razred Osnovne šole Pohorskega bataljona v Oplotnici, kjer je dober učenec. Uči se s pomočjo podarjenega povečevala in drugih, ki mu berejo učno snov. V šoli ima odobren podaljšan čas pisnega preverjanja znanja, učni listi in določene strani v delovnih zvezkih so povečane na A4 in označene s pisali, ki puščajo močno sled (flumastri). Preko mobilne službe Zavoda za slepo in slabovidno mladino Ljubljana je vključen v usposabljanje za novo ko-

munikacijsko tehniko, kjer se uči desetprstnega tipkanja, branja ter rokovanja z elektronsko lupo in prenosnikom, s pomočjo katerega bo z minimalnim ostankom vida lahko pisal domače naloge, bral in se učil.

Aleksander je že začel uporabljati preostali vid. Za samostojni razvoj pismenosti in uporabo elektronskih učbenikov ter prilagojenih gradiv pa poleg elektronske lupe potrebuje še prenosni računalnik. Nakup več kot **1.700 evrov** vrednega prenosnika s prilagojeno opremo pa za štiričlansko družino; mamica je zaposlena v programu javnih del, oče pa v Uniorju, predstavlja nekaj nedosegljivega, a za Aleksandrovo šolanje skupaj z videčimi nujno potrebnega.

Potrebujejo vašo pomoč!

Brajeva vrstica za Tanjo iz Raven na Koroškem

Upamo, da bo močno slabovidna Tanja Turičnik iz Raven na Koroškem s pomočjo donatorjev kmalu dobila brajevo vrstico

Starši pravijo, da je njihova enajstletna Tanja po očetu podeovala sivo mreno, zato so deklico prvič operirali pri dveh mesecih starosti, vendar ji kasneje kljub temu niso mogli preprečiti poslabšanja vida. Tako je Tanja na levo oko postala slepa, na desnem očesu pa ima ostanek vida pod 5%.

Skupaj z videčimi sošolci obiskuje 6. razred v osnovni šoli Prežihovega Voranca v Ravnah. Pri domačem in šolskem delu si pomaga s prenosnim računalnikom in elektronskim povečevalom. S pomočjo strokovnjakov iz Zavoda za slepo in slabovidno mladino se je namreč naučila uporabljati opremo za slabovidne. Ker pa se je Tanji v zadnjem letu vid močno poslabšal bi jo radi, zaradi nadaljevanja šolanja in opravljanja eksternih testov, učili tudi po metodi za slepe. Njena mo-

bilna učiteljica Polona Knific pravi, da jo že uči rokovanja z brajevo vrstico, vendar jo potrebuje tudi doma, da bo lahko utrjevala pridobljeno znanje in se z njeno pomočjo lahko naučila brati in pisati po metodi za slepe.

Zgovorna in vedra Tanja za nadaljevanje šolanja potrebuje brajevo vrstico, govorno sintezo

in program Jaws, ki povezuje vrstico in računalnik, kar stane 6.000 evrov. Starši z nizkimi dohodki je sami ne zmorejo kupiti, mama je zaposlena v podjetju Metal Ravne na Koroškem, oče pa ima zaradi slabega vida štiri urni delavni čas.

Dveinpolletni Urban Kristan iz Dobrne bi se rad vozil s kolesom

Kolo vredno nekaj več kot 600 evrov za petčlansko družino predstavlja prevelik finančni zalogaj, saj je oče invalidsko upokojen, mamica pa je po bolniškem staležu ostala brez službe.

Urban je zaradi padca v domači hiši že skoraj leto in pol vključen na intenzivne terapije na Inštitutu za rehabilitacijo v Ljubljani. Deček po poškodbi glave dobro okrevaja, še vedno pa ima težave pri hoji, leva stran telesa je namreč šibkejša. Na Otroškem oddelku kjer je Urban voden so mu priporočili posebej prilagojeno kolo s katerim bi si lahko še dodatno krepil mišice nogic. Običajnega kolesa zaradi ravnotežja ne more voziti, s terapevtskim kolesom pa

bi se lahko skupaj s starejšima bratcema enakovredno vozil naokoli, premagoval daljše razdalje ter odpeljal

na obisk k sosedom, prijateljem in sorodnikom.

Potrebujejo vašo pomoč!

Aleksander Žibret iz Kosovca potrebuje terapevtsko kolo

„Sem mamica petletnega fantka, ki ima levostransko parezo. Ima težave z motoriko in gibanjem po levi strani. Rad kolesari, zato smo s pomočjo prijateljev že enkrat dobili Ortosanin tricikel, ki pa je sedaj že postal malo majhen za njega in nima več prave funkcije. Zaradi nizkega proračuna v družini si ga sami ne moremo privoščiti. Zakoni ZZZS pa otroku, ki pri hoji ne rabi pomoči ne dodelijo naročilnice. Na Soči, kjer imava redne obravnave so nam povedali za vas. Zanima nas, če je kakšna možnost, da nam priskočite na pomoč.“ je v prošnji za pomoč pri nakupu trokolesa zapisala Aleksandrova mamica.

Štiri člansko družino smo obiskali in se prepričali, da sami ne zmorejo nakupa kolesa, ki stane 600 evrov, zaposlena je samo mamica. Oče je namreč v z a č e t k u letošnjega leta ostal brez službe. Prišlo je poletje in toplejši dnevi, zato si petletni A l e k s a n d e r močno želi kolesa s katerim bi se lahko, v vrtcu in doma, skupaj s prijatelji vozil po igrišču in odpeljal na izlete.

Transportni voziček za Korlat Aida iz Logatca

Šestletni Aid ima tako kot njegov bratec dvojček kronično nevrofibrimitozo, bolezen, ki povzroča rast tumorjev po celem telesu.

Aidova desna nogica je daljša in odebeljena, na obe očesi vidi le 30 %, za dečkom je operacija noge in zdravljenje s kemoterapijo, a je kljub vsemu živahen deček. V vrtcu ima spremljevalko s katero se dobro razume, ker težko hodi ga na sprehode vozi s transportnim vozičkom, ki ga je pred dvema leti dobil na napotnico.

Aidova mamica, samohranilka s

tremi otroci nas je prosila za nakup še enega vozička, ki bi ga lahko uporabljal tudi doma in jim tako olajšal vsakodnevno življenje. Pravi, da je Aid zelo aktiven tudi v domačem okolju, saj ga velikokrat vozi na sprehode in igrišče, kar pa je sedaj težko, ker morajo voziček vsakodnevno voziti v vrtec in nazaj domov.

Poleg transportnega vozička Aid potrebuje tudi nove ortopedske copate kar za mamo poleg vseh ostalih stroškov predstavlja preveliko finančno breme. Za Aida torej potrebujemo **1.150 evrov**, da mu vsaj malo polepšamo življenje.

Potrebujejo vašo pomoč!

Toaletni stolček za Leilo Kuduzović iz Lukovice

Ko lahko osnovne življenjske higienske potrebe ustrezno omogoči le pripomoček

Enajstletna Leila je zaradi cerebralne paralize gibalno močno ovirana, je na invalidskem vozičku in pri vsakodnevni opravi odvisna od pomoči drugih.

Osnovno šolo obiskuje v Centru za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje v Kamniku kamor jo vsakodnevno vozijo starši. Leila je izredno radovedna deklica z veliko željo, da bi lahko postala bolj aktivna in samostojna. Veliko razmišlja o tem kaj bi lahko naredila, če bi seveda zmogla in imela ustrezne pripomočke pri komunikaciji, električni voziček, toaletni stolček...

V CIRIUS-u v Kamniku se je za Leilo zelo zavzela njena delovna terapevtka Staša Rener kjer sta testirali toaletni stolček, v katerem bi deklica doma samostojno sedela in imela več zasebnosti. Uporabljala bi ga lahko tudi za tuširanje in umivanje las, saj omogoča varno in udobno sedenje, vendar je cena stolčka z vsemi potrebnimi dodatki v višini **2.000 evrov** za družinski proračun previsoka.

*Dva zmoreta več kot eden,
toda eden zmore več kot deseterica.*

Ruski pregovor

Ptički brez gnezda še vedno iščejo donatorje

V predzadnji številki Dobrih novic smo zapisali:

„Otroci in mladostniki, ki živijo v Vzgojnem zavodu Kranj, so zaradi različnih žalostnih okoliščin prikrajšani za toplino pravega doma. Izhajajo iz zelo neugodnih socialno – ekonomskih razmer, zaznamovanih z boleznijo, smrtjo, nasiljem, zanamranjem, brezposelnostjo in alkoholizmom.

Za njihove osnovne potrebe poskrbi zavod, za "priboljške", ki se otrokom iz urejenih družin zdijo povsem samoumevni, pa ni denarja.

Kar enaindvajset jih potrebuje pomoč in občutek, da niso sami.

Prosimo postanite botri ptičkom brez gnezda in jim z rednimi mesečnimi žepninami (od 20 - 40 evrov) omogočite vsaj malo tistega kar imajo njihovi vrstniki.

Nekaj otrok in mladostnikov še vedno čaka na svojega botra. Vabimo vas, da nas pokličete in jim omogočite vsaj malo tistega kar se zdi našim otrokom samoumevno; vključevanje v interesne dejavnosti, nakup oblačil, obutve, šolskih potrebščin, gledališke karte...

Potrebujejo vašo pomoč!

Trokolesi za Saro in Nina

Tudi desetletna Sara iz Ljubljane in triletni Nino iz Murske Sobote bi se rada vozila s kolesi

Desetletna Sara Žagar iz Ljubljane je izredno odrasla ter samostojna deklica, ki si močno želi 700 evrov vrednega trokolesa s katerim bi se lahko peljala v šolo in na daljše sprehode. Zaradi cerebralne paralize težko govori in hodi, a z nesebično babičino pomočjo ji uspe premagovati vsakodnevne težave. Nekaj besed o sebi je Sara napisala v prošnji, ki jo je nasloвила na VID:

„Naj se predstavim: “Ime mi je Sara. Maja bom stara deset let. Hodim v tretji razred. Ko sem bila stara sedem let, mi je mamica umrla za rakom. Živim pri petinsedemdesetletni babici. Sva sami. Imam posebno diagnozo - cerebralna paraliza – spastična hemipareza po levi strani. Leva

mišica mi zateguje, težko hodim. Ker imam eno nogo krajšo in deformirano, nosim ortopedske čevlje. Redno hodim na preglede v Rehabilitacijski center Soča. Babica me vozi na tedenske te-rapije v dom Center. Rada telovadim in obe z babico vidiva napredek. Imam tudi tricikel, ki mi ga je posodila fizioterapevtka.

Precej ga uporabljam, ker sem rada v naravi. Zdaj sem ga prerasla. Zato naslavljam na vas prošnjo za nov tricikel. Prepričana sem, da mi boste omogočili dodatno uživanje v naravi. Lepo vas pozdravljam.

Sara Žagar“

Triletni Nino Žilavec iz Murske Sobote se je v 30. tednu nosečnosti rodil kot prvi od dvojčkov.

Mamica pravi, da pri porodu ni šlo vse tako gladko kot bi moralo, dečkoma so postavili diagnozo cerebralna paraliza. Jan je na srečo v razvoju hitro napredoval, njegov bratec Nino pa je shodil šele v začetku letošnjega leta. Desno stran telesa ima namreč šibkejšo, zaradi težav pri gibanju pa

v vrtcu potrebuje spremljevalko.

Za Nina je zelo pomembna redna obravnava in terapije, v vrtcu namreč obiskuje logopedinjo, doma z mamico pa vsakodnevno pridno razgibavata nogice. Dvakrat tedensko pa ga starši vozijo še na fizioterapijo. Eno morajo plačati, če želijo, da bo Nino hitreje napredoval. Za pravilen vzorec hoje pa bi potreboval terapevtsko kolo, ki stane nekaj več kot 500 evrov, kar si mlada družina trenutno ne more privoščiti. Mamica je po rojstvu dvojčkov zaradi nege ostala doma. Zato je ostala brez službe in nadomestila za izgubljen dohodek. V družini je zaposlen samo oče.

V NJIHOVA ŽIVLJENJA STE PRINESLI SREČO IN VESELJE

Močno slabovidni Žan Prša iz Kraljevcev pri Sv. Juriju pri Ščavnici je dobil prenosni računalnik

Trinajstletni Žan je slep otrok z minimalnim ostankom vida 2 %, ki ima rad jahanje, kolesarjenje in glasbo saj z velikim veseljem igra diatonično harmoniko ter poje v šolskem zboru.

Bister deček obiskuje 7. razred redne osnovne šole v domačem kraju, kjer si pri šolskem in domačem delu pomaga z elektronskim povečevalom in prenosnim računalnikom. V šoli ima opremo sposojeno, doma pa se mu je prenosnik zaradi starosti pokvaril, zato se je družina Prša obrnila na Zavod Vid za pomoč pri nakupu novega računalnika, ki ga Žan potrebuje za pisanje domačih nalog, učenje in delo s tiflopedagoginjo, ki jo enkrat tedensko obiskuje v Mariboru. Prenosni računalnik s programom za povečanje ekranske slike vreden 2.000 evrov je bil predan Žanu v Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani kjer smo se skupaj z Žanom, njegovim očetom, donatorko, ravnateljico Zavoda, socialno delavko ter Žanovo učiteljico veselili nove pridobitve.

Elora Niki iz Krškega se vozi z novim kolesom

Štiriletna Elora ne zmore voziti običajnega kolesa. Imela je sposojenega, a ga je prerasla, za novega pa mlada tričlanska družina ni imela denarja.

Elora je od rojstva motorično ovi-rana, ima hemiparezo, v letošnjem letu pa dobiva tudi zdravila proti epileptičnim napadom, za katere

pravijo, da so dedni. Deklica ima slabše razvito desno stran telesa, z desno rokico je bolj okorna, tudi z desno nogico težje hodi, ima obrnjeno navzven in hodi po prstih, zato nogice ne more obdržati na pedalu navadnega kolesa. Terapevtsko kolo je za njen razvoj zelo pomembno, saj spodbuja raztezanje mišice nog. Eloro redno obravnavajo na Inštitutu za rehabilitacijo v Ljubljani kjer so ji priporočili in testirali trokolo s katerim smo osrečili družino.

Trinajstletni Petri Rudolf iz Ljubljane se je uresničila velika želja. Dobila je kolo.

Petra je kar leto dni prosila starše za novo kolo s katerim bi se lahko s prijateljicami potepala po igrišču ter se z očkom in mamicco odpravila na izlet do tržnice in v naravo.

Daleč ne more hoditi, ker se prehitro utruji a s podarjenim kolesom se bo Petra lahko veselila vsakega dneva posebej. „Zahvaljujemo se vam, ker ste naši Petri Rudolf, stari 13 let, ki boleha za Downovim sindromom, s svojo donacijo omogočili ortopedski pripomoček - tricikel. Prepričani smo, da bo s pomočjo le tega napredovala v svoji motoriki, za kar smo vam zelo hvaležni, saj je vsak dan z našo Petro poseben in lep in sedaj se bomo lahko vsi skupaj z njo peljali na krajši kolesarski izlet, kar bo naši Petri vsekakor popestrilo dan. Petra je bila vašega darila resnično vesela. Hvala.“ je v zahvalo zapisal njen oče Bojan.

V NJIHOVA ŽIVLJENJA STE PRINESLI SREČO IN VESELJE

Invalidski voziček za Klaro Zarabec iz okolice Straže pri Novem mestu

Ob predaji invalidskega vozička je bila vsa sreča, veselje in hvaležnost družine Zarabec zapisana v zahvali namenjeni vsem, ki so pripomogli osrečiti njihovo štirinajstletno Klaro:

„Najbolj težko je v življenju takrat, ko vidiš, da tvoj otrok nekaj potrebuje in mu tega ne moreš kupiti. Najtežje je v duši, ko moraš prositi. Vsem iskrena hvala, da ste naši Klari omogočili nakup transportnega vozička.

Sedaj se bo spet lahko veselila napovedanih šolskih izletov ali pa čisto vsakdanjega potepanja po mestu, trgovinah, obiskih pri prijateljih, sorodnikih, sošolcih... Saj je Klara vsak dan starejša, s tem pa tudi težja in je ni moč več vzeti v naročje kot smo jo nekoč, ko je bila še majhna punčka in smo z njo odšli na potep.

Posedli jo bomo v voziček, katerega nakup ste omogočili Vi, s svojo širikosrčnostjo in dobroto in bomo z njim lažje premagovali ovire, ki se pojavljajo pri gibanju v njenem vsakdanjem življenju. Zato še enkrat od srca hvala v imenu naše hčere Klare, kot v najinem imenu, očeta in mame! Družina Zarabec“

Kolesi za dvojčka Kevina in Svena iz Pragerskega

Kovinostrugarstvo Franjo Jenko iz Šenčurja že štirinajst let z velikodušnimi donacijami osrečuje naše otroke s posebnimi potrebami.

Gospod Franjo se je tokrat odločil, da pomaga dvanajstletnima dvojčkoma Kevinu in Svenu s cerebralno paralizo. Sven je shodil pri osemnajstih mesecih, Kevin pa pri treh letih.

Takrat sta dobila terapevtski kolesi, vendar sta z leti postala premajhna, do novih pa nista bila več upravičena. Hoja na daljše razdalje zanju pomeni preveliko obremenitev, kakor tudi poslabšanje gibalnega vzorca. Z nakupom novih, dovolj velikih koles sta fanta zopet postala neomejena v gibanju, hkrati pa izvajata terapijo in pri tem uživata, ohranjata pa tudi zmožnost gibanja, ki sta jo uspela doseči le z močno voljo in trdim dolgotrajnim delom.

Timotej Cah iz Kopra za lažje sedenje dobil podvozje in strehico

Štiriletni Timotej iz Kopra je popolnoma odvisen od mamine nege, ne govori in se hrani po sondi.

Dečku so na Inštitutu za rehabilitacijo v Ljubljani testirali voziček primeren za vsakodnevne sprehode in preglede k zdravniku. Poleg vozička pa so predlagali tudi posebej prilagojeno podvozje in strehico, ki bi ju Timotej lahko skupaj s sedežem uporabljal v stanovanju za sedenje, hranjenje in počivanje, vendar je bila zavarovalnica pripravljena plačati le voziček brez dodatkov.

Posebno podvozje s strehico bi morala namreč doplačati mamica sama, kar je zanj predstavljal nekaj nedosegljivega, z nizkimi dohodki komaj zmoglo plačilo položnic. Zato nas je fiziatrinja dr. Hermina Damjan prosila, da jima pomagamo pri doplačilu pripomočkov s katerim smo malemu Timoteju omogočili bolj kakovostno življenje, mamici pa za nekaj odtenkov manj skrbi.

V takšnem vozičku pa bo od sedaj naprej sedel Timotej

V NJIHOVA ŽIVLJENJA STE PRINESLI SREČO IN VESELJE

Tudi Katja Zalar iz Begunj pri Cerknici je dobila nov voziček in je zapisala nekaj izjemnih besed ob predaji tega novega transportnega vozička s katerim je postala bolj samostojna:

„Uresničila se mi je velika želja. Hura! Dobila sem nov voziček! Sem že velika punca in vem, da z mojo družino težko shajamo samo z dvema majhnima dohodkoma.

Od rojstva sem invalid, tetraplegik. Januarja sem bila stara 15 let in sem v srednji šoli v Kamniku. Imam še dve starejši sestri. Sicer sta očka in mami oba zaposlena, ampak imamo veliko stroškov in izdatkov. Ker sem v vsakdanjem življenju odvisna od invalidskega vozička, brez njega ne morem. Imam električnega, ki je neprestano v okvari in imamo kar naprej težave z njim. Navadnega imamo tako zmatranega in tudi premajhnega. Nov je predrag, na naročilnico ga ne napišejo, ker potem pa električni ne pripada

več... To je malo začarano.

Ampak čarobno je pa tudi to, da imam pa kar naenkrat spet novega!!!

Življenje je lepo, če ga živiš tako ali drugače, če ga gledaš ali samo slišiš.

Če hodiš ali se giblješ le s pomočjo drugih vedno je najlepše, če si obkrožen z dobrimi in prijaznimi ljudmi in to ste sedaj tudi vi, moji prijatelji. Hvala.

Vsem en topel pozdrav tudi v imenu moje družine.

Katja Zalar“

Nino Burgič iz Velenja je dobil plenice

Odziv na prošnjo za pomoč pri nakupu plenice štirinajstletnemu avtističnemu Ninu iz Velenja je bil neverjetno dober.

Nekateri so poklicali kar Burgičeve in jim plenice pripeljali na dom, med drugim tudi mamica invalidnega Jana iz Desternika, kateremu smo pomagali pred leti zgraditi dvigalo. Podjetje Helpy iz Trzina, ki uvaža plenice, je družini kar po pošti poslalo velik paket. Na zavod Vid pa je poklicala gospa Mira iz Dola pri Ljubljani,

da je za Nina pripravila 16 škatel pleničnih podlog, ki smo jih nato skupaj z gospo odpeljali v Velenje ter razveselili Nina in njegove starše. Naši stalni donatorji, podjetje Elektromontaža Bizant iz Medvoda so z velikodušno donacijo omogočili, da jim več mesecev ne bo potrebno kupovati dragih in kvalitetnih plenice, saj **100 evrov mesečno** zanje predstavlja ogromen strošek.

Iskrena hvala vsem, ki ste družini olajšali in polepšali življenje.

V NJIHOVA ŽIVLJENJA STE PRINESLI SREČO IN VESELJE

Pripomoček za skeniranje Eye Pal za slepo petnajstletno Mašo Pupaher iz Gradišča na Kozjaku

Pred letom dni smo slepi Maši podarili brajevo vrstico in prenosni računalnik. Nato pa smo s pomočjo njihove domače okolice in naših donatorjev zbrali še 2.560 evrov potrebnih za nakup elektronskega pripomočka Eye Pal.

Tako smo petnajstletnemu dekletu še dodatno pomagali odpreti okno v svet samostojnega učenja, predvsem pa nadaljevanje šolanja na gimnaziji v Mariboru. Eye Pal bo Maši namreč olajšal branje in učenje iz knjig, zapiskov in drugih gradiv, saj z njegovo pomočjo skenira željeni tekst, s poslušanjem le tega pa se lahko hitreje uči.

Kako pomembni so slepim posebej prilagojeni pripomočki pri šolanju, je Maša zapisala v zahvali donatorjem: „V današnjem svetu, se

brez tehnologije težko izobražujemo. Predvsem slepi pa smo dobesedno odvisni od sodobne tehnologije, ki je pa žal zelo draga, zato mi bo Vaša donacija za skener veliko pripomogla pri nadaljnjem

izobraževanju,“ in dodala: „Neizmerna sreča leži v osrečevanju drugih, ne glede na naše lastne razmere. Deljena bridkost se razpolovi, a kadar delimo srečo, se ta podvoji.“

Maša preizkuša svojo novo opremo

Kaj je Eye-Pal?

Eye-Pal je elektronski skener, ki omogoča slepemu uporabniku branje tiskanega gradiva. Eye-Pal je priklopljen na osebni ali prenosni računalnik preko vhoda USB in ne potrebuje dodatnega napajanja. Eye-Pal je prenosna kamera, ki skenira in programska oprema nameščena na računalnik. Ker je naprava lahka in zložljiva zlahka najde mesto v torbi za prenosni računalnik.

Eye-Pal se lahko uporablja za branje knjig, revij, časopisov dokumentov in podobno s pomočjo brajevega zaslona in/ali vgrajene govorne sinteze. Skenirane datoteke je možno shraniti kot sliko (.jpg), kot tekstovno datoteko ali kot zvočno datoteko. Slikovna datoteka omogoča ponovno branje brez predhodnega skeniranja teksta. Tekstovna datoteka je na voljo za nadaljnjo obdelavo z urejevalniki teksta (Word, Word pad). Zvočna datoteka pa se lahko shrani in mp3 formatu, prenese na mp3 predvajalnik

in kasneje poslušaj kjerkoli je uporabnik.

Eye-Pal je:

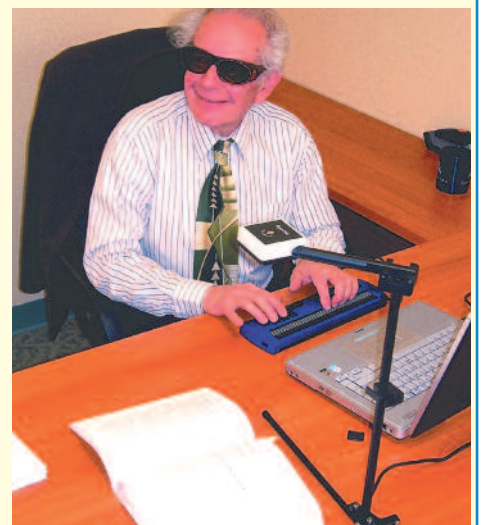
Hiter: skenira stran velikosti A4 v sekundi ali dveh in takoj nato glasno prebere ali prikaže na brajevem zaslonu.

Pameten: iz skeniranega teksta odstrani slike ter omogoča branje po stolpcih, enako kot berejo videči

Enostaven za uporabo: za pričetek delovanja je dovolj samo en klik, za novo stran kliknite še enkrat

Prenosen: tehtja manj kot 1 kilogram, zloži se kot dežnik

Enostavna namestitvev: priklop na namizni ali prenosni računalnik preko vhoda USB

DIOPTA®

DIOPTA d.o.o., Aljaževa ulica 30, 1000 Ljubljana, Slovenija
tel. 01 51 981 48, e-mail: info@diopta.si; www.diopta.si

Življenje brez ovir **NICK**

Med nami so ljudje, ki premikajo meje neverjetnega. S svojim zgle-dom in načinom življenja nam hočejo povedati, naj se ne vdamo. Da je tudi takrat, ko stojimo pred zidom in ne vemo kako naprej, možnost. In eden takšnih je tudi Nick. O njem smo v enih od naših preteklih Dobrih novicah že pisali. Letos pa je obiskal Slovenijo in v Ljubljani smo si ogledali njegov nastop in mu prisluhnili.

Nick Vujičić se je rodil v avstralskem mestu Melbourne pred 28 leti. A namesto neizmerne veselja in sreče sta njegova starša, Duška Vujičić, po poklicu medicinska sestra, in oče, pastor Boris Vujičić, doživela šok – njun prvorojeni sin ni imel ne nog ne rok, le dva majhna podplata. A ne glede na telesne pomanjkljivosti sta bila odločena, da bosta Nicku omogočila vse, kar je v njuni moči – neizmerno ljubezen, trdno podporo, ramo, na kateri bo lahko jokal, ko mu bo hudo. Danes, 28 let pozneje, je Nick dosegel toliko, kot marsikdo, ki nima nobene telesne pomanjkljivosti, ne doseže v vsem življenju. Nick potuje po svetu in s svojo življenjsko zgodbo, optimizmom in prepričanjem, da ima prav vsak pod soncem svoj namen, ne glede na to, ali je kako telesno ali duševno prikrajšan. Nick pravi, da trdno verjame, da ga je Bog z namenom na svet poslal takšnega kot je. "S svojo zgodbo želim navdihniti ljudi. Želim, da rečejo: "Če Nick ni obupal, potem tudi jaz ne bom!" Kajti včasih imaš želje in cilje, v katere ne verjame nihče drug, morda celo tvoji starši ne. Tudi moji starši niso verjeli, da bom nekoč govorec, a zdaj sem govorec. Moji zdravniki niso verjeli, da bom kadar koli hodil, a uspelo mi je hoditi. Ne moreš vedeti, kaj vse lahko dosežeš, dokler

ne poskusiš. In ko ti spodleti, ne nehaj poskušati. Uči se iz preteklosti in poskušaj uživati v življenju," je le nekaj spodbudnih misli, ki nam jih je zaupal Nick, in dodal: "Vem, da sem kljub drugačnosti čudovit. Zavedam se, da ni pomembno, kako sem videti, gre za to, kako vidim sam sebe. Če torej svet misli, da nisem dovolj dober, se jaz ne strinjam in imam drugačno mnenje."

Kaj bi sporočili staršem, ki imajo doma problematične najstnike, s katerimi se ne razumejo in ki nočejo sprejeti njihove pomoči?

Če imate na primer otroka, ki se z nikomer ne razume in ki vas ne uboga, bodite potrpežljivi in ljubeči, kolikor se le da. Vsak ima svoje vzgojne metode. Moji starši so bili na primer do mene prav tako strogi kot do brata in sestre, saj niso hoteli, da bi bil razvajenec in da bi bilo vedno vse po moje, kar se mi zdi prav. A pomembno je, da se ne osredotočate le na negativne stvari, temveč da jih pohvalite za tisto, kar pa vendarle naredijo dobro, in da vedo, da jih imate radi. Če na primer hčerki vsak

dan govorite, da je lepa, ona pa vas noče slišati, ker ste pač njena mama, ji vseeno to vedno znova povejte, kajti le kdo drug ji bo, če ne vi? Torej nikoli ne obupajte nad vašimi otroci.

Kaj pa bi na srce položili staršem bolnih otrok?

Če imate bolnega otroka, pa najsi bo telesno oviran ali duševno zaostal, ohranite pozitiven odnos. Moje starše so navdihnili starši drugih duševno zaostalih otrok in tako so zame naredili največ, kar so lahko. Pri bolnih oziroma oviranih otrocih je najbolj navdihujoče videti, kaj lahko naredi ljubezen. Mislim, da je prav ljubezen največja stvar, ki jo moramo komunicirati med sabo. Jaz na primer sem začel verjeti, da ne gre za napako, temveč za nek višji načrt. Da me Bog ne kaznuje, temveč ima nek poseben načrt za moje življenje. Morda če bi imel roke in noge, me ne bi intervjuvali,

VUJIČIČ

ne bi bil govorec, ne bi vedel vsega, kar vem. Nikoli ne bom pozabil, ko sem pet let nazaj spoznal fantka, ki je bil prav tako kot jaz brez rok in nog. Njegova mama me je objela in se mi zjokala na ramenu. Imam neomajno vero in v omari imam celo par čevljev, če bi se morda Bog odločil, da mi da noge in roke. A če se odloči, da ne bo spremenil mojega stanja, potem s tem pravzaprav spreminja moje srce. Jaz sem v življenju potreboval vero v Boga, potreboval sem nekoga, ki bi razumel mojo bolečino. A tudi če drugi ne delijo z mano vere v Boga – in s tem

ni nič narobe – upam, da bodo v meni in moji zgodbi še vedno našli navdih.

Nick je danes eden izmed najbolj iskanih in zaželenih govorcev na vsem svetu. Njegovo sporočilo upanja je doseglo že na tisoče ljudi, eno srce za drugim. Diplomiral je iz

računovodstva in finančnega načrtovanja. Na svoj računalnik lahko natipka 43 besed v minuti. Ustanovil je dve podjetji in govoril milijonom ljudi po vsem svetu. Bil je tudi gost v različnih mednarodnih televizijskih programih. In vse to brez rok in nog!

Rojen brez okončin in brez kakršnekoli medicinske razlage za svoje stanje, se je Nick odločil, da bo s svojim življenjem vplival na svet okoli sebe. Nick je prestal neverjetne okoliščine, ki bi se marsikomu zdele nerešljive. In vendar se je dvignil iz teh okoliščin in stisk kot zmagovalec z močno željo, da bi z drugimi delil svoje poglede in vse, kar se je v tem času naučil. Ko se srečate z njim, odpadejo vse ovire. Dovolite si, da njegovo svojevrstno sporočilo nagovori tudi vas. Kmalu pa bo v slovenščini izšla tudi knjiga o njegovem življenju.

Veliki večini ljudi se, ko zagledajo invalida vzbudi usmiljenje in pomilovanje, češ, kakšen revež je. Pa je temu res tako? So to res

pomilovanja vredne osebe? Kaj pa, če bi raje pomilovali tistega, ki kljub temu, da je popolnoma zdrav, zdrave pameti in uma, ima vse možnosti, pa kljub temu ni v življenju iz sebe naredil popolnoma nič. Ali pa se celo prepušča malodušju in po stari slovenski besedi jamranju. Za svoje neuspešno življenje in mogoče slabe razmere v katerih živi krivi druge. Krivi sistem, šefa, svojega partnerja, soseda itd. Ne pomisli pa na to, da vse njegove težave izvirajo samo iz njega samega. In da je on sam tisti, ki lahko spremeni svoje življenje. Vprašanje, katerega si lahko vsi postavimo je vprašanje o tem ali se boš vdal ali pa trenutni poraz vzel za novo življenjsko priložnost. In si v stanju v kakršnem si se znašel sposoben videti tudi pozitivne stvari in jih obrniti sebi v prid. Številni

naši otroci, ki smo jim v zavodu VID pomagali v 20 letih našega dela, gredo po Nickovi poti. Ne vdajo se. In svoje obstoječe omejitve so sprejeli z odprtimi rokami kot nove možnosti, in kljub invalidnosti živijo polno življenje. Se šolajo, ustvarjajo, itd.

In to je tisto sporočilo, ki nam ga je prinesel Nick in ga nam prinašajo tudi naši otroci. Da se nikoli ne vdajte. Ne bodite prelagalci odgovornosti na druge, kajti vi sami ste tisti, ki lahko vaše življenje naredite srečno in zadovoljno. In da se zavedate, da za vsakim dežjem vedno posije sonce.

DOBRODELNOST V SLOVENIJI

Takrat, ko smo pred 20 leti Slovenci dobili svojo državo je kot eden prvih dobrodelnih projektov nastal tudi projekt IZPOLNIMO OTROŠKE ŽELJE. Najprej je potekal dve leti v okviru društva za pomoč otrokom. Od leta 1994 pa se odvija naprej v Zavodu VID v katerega se je preoblikovalo društvo ravno zaradi zahtev po profesionalnem delu. To je bila prva nevladna dobrodelna organizacija oziroma prvi humanitarni zavod v Sloveniji.

Velika pričakovanja smo tudi Slovenci imeli takrat kot narod ob nastanku samostojne Slovenije, ko smo verjetno prvič v zgodovini našega naroda stopili skupaj. Enotnost, kamorkoli danes pogledate seveda ni naša čednost, še manj vrlina. Vsakdo vleče na svojo stran in obuja pretekle zadeve samo zaradi tega, da zaposluje ljudi in ustvarja svojo politično pomembnost. Na eno temeljnih vrednot človekoljubnega načina življenja pa smo popolnoma pozabili. Svoje življenje v samostojni državi smo začeli vzpodbudno, a nekaj, za kar smo bili v prejšnji državi v glavnem »prikrajšani«, nas je pripeljalo v globoko krizo. In to kljub temu, da so se človekoljubne organizacije »razmnožile« po vsej deželi in da se je dobrodelnost kar dobro utrdila med ljudstvom. Ustanovljeno je bilo veliko število raznih društev, ki so v svoji dejavnosti imeli zabeleženo tudi dobrodelno dejavnost. A na žalost samo zabeleženo. Ne pa udeleženo. Kot udeleženo mislimo dejavnost, ki iz dneva v dan spreminja svet. To je dejavnost, ki je vez med tistim, ki pomoč potrebuje in med tistim, ki lahko zagotovi sredstva za to pomoč. Značilno pri nas je predvsem to, da najraje dajejo tisti, ki imajo malo – oni namreč vedo, kako

hudo je, če nimaš za plačilo položnic, ne veš, kako boš zaključil mesec z mesecem, otroku bi rad zagotovil možnost šolanja, invalidski pripomoček, itd...

Dobrodelnost se tiče tako posameznika, kot podjetij.

Saj vsi skupaj živimo v družbi, ki je povezana. Drug brez drugega preprosto ne moremo več. Kaj pomaga podjetniku, ki se loti posla, ima neverjetno idejo, storitev, izdelek, ... če zanj ne ve nihče. Če nihče ne kupi njegovega izdelka, ... Vendar, če hočeš nekaj dobiti, moraš tudi dati. In v to šolo so na žalost hodili zelo redki. V kolikor bi bilo drugače, tudi pri nas v Zavodu VID ne bi bil problem dobiti dovolj sredstev za invalidske pripomočke, za pomoč otrokom.

Ta šola se imenuje šola oziroma zavedanje o obveznem človekoljubnem delovanju v korist vseh nas.

Ta del je bil v prejšnjem sistemu v državnih rokah ali, bolje rečeno, v rokah političnih veljakov, ki so na ta način najlažje obvladovali način razmišljanja državljanov in delovanje društev. Drugih nevladnih organizacij tako rekoč v prejšnjem sistemu ni bilo, saj ni bilo potrebe po zasebnih zavodih ne po fundacijah – »partija - politika« je skrbela za vse. Pa tudi za to, da se je lep del »njene« miselnosti ohranil, nemalokrat pa tudi razvijal in potenciral v zadnjih dvajsetih letih, ko se našo deželo in njeno bogastvo ropa, da vse bolj tone v odvisnost od drugih. Povzročajo se tudi socialne krivice, katere nastajajo zaradi pomanjkanja socialnega čuta vodstvenega kadra. Lastnikov kapitala itd. Tudi politikov, ki niso bili sposobni ustvariti in zapisati takšnih zakonov, ki bi preprečili kakršnokoli izkoriščanje

ljudi, delavcev.

Pa so res politiki vsega krivi? Kdo pa jih je volil, kdo jim je dal mandat, da nas počasi vodijo v prepad? Mi vsi smo soudeleženci današnjega stanja! Pa ne samo zato, ker smo jim dali krmilo mlade države v roke, ampak predvsem zato, ker vsak od nas – so tudi redke, zlate izjeme – ni pometel pred svojim pragom.

V vsem času delovanja zavoda VID smo imeli priložnost spoznati številne posameznike, obrtnike, direktorje, za katere besedo človek lahko napišemo z velikimi črkami.

Potrjujejo nam samo to, da se vse začne in konča pri človeku in vse izhaja iz človeka. Tudi odnos do drugih ljudi. Odnos do dobrodelnosti.

Vendar pa je na žalost še vedno preveč takšnih, ki ob obisku našega poverjenika vprašajo »Kaj pa bom jaz imel od tega?«.

Takšno vprašanje nas vedno šokira in ob njem se zdrzne vsak naš poverjenik. Takšnim ljudem ni jasno, da je bistvo človekoljubnega sobivanja, v tem da daješ. Če kaj in kar dobiš za svoje »dajanje«, je to posebna, žlahtna nagrada. Nagrada energije, ki si jo ustvaril s svojim človekoljubnim delovanjem energije, ki je neuničljiva, in ki se hvaležno vrne k tistemu, ki jo je ustvaril.

Se tudi vi vsakokrat, ko vas kdo povabi k splošno koristnemu sodelovanju vprašate, kaj boste imeli od tega? **Bi želi, ne da bi sejali?** Vsak preprost kmet ve, da tako ne gre. Torej imate skrito nekje v podzavesti, da boste jemali drugim, tistim, ki so sejali? Se vam zdi to pošteno? Je to dobro za vse? Preveč ljudi najbrž tako razmišlja, zato smo v Sloveniji tam, kjer smo.

Pomemben vir sredstev, ki jih dobrodelne organizacije pridobijo za svojo dejavnost lahko predstavljajo tudi prostovoljni prispevki. Te načeloma razdelimo v dve kategoriji. Prispevek po presoji darovalca in prispevek, z vnaprej določeno višino. Vsak od teh ima svoje prednosti. V zavodu VID smo se odločili za prispevke z določenim minimalnim zneskom predvsem na podlagi preteklih izkušenj, saj je potrebno natančno vedeti, koliko prispevkov se lahko zbere v določenem obdobju. Saj iz tega sledi tudi to, kdaj bomo pomoč otroku lahko zagotovili oziroma pripomoček izročili.

Naš pristop je tudi tukaj popolnoma profesionalen. Tudi pri prostovoljnih prispevkih upoštevamo vse zakonske določbe in zahteve po odprtem in vnaprej znanem načelu, da darovalec mora vedeti, komu in za kakšen namen je podaril svoj denar.

V ta namen imajo vsi naši prostovoljci s seboj izvod dovoljenja upravne enote, s katerim nam je dovoljeno zbirati na področju vse Slovenije prostovoljne prispevke za naš sklad Izpolnimo otroške želje. Pri sebi imajo tudi pooblastilo s fotografijo in njegovimi podatki, da lahko preverite, ali gre za pravo osebo ali pa želi nekdo izrabiti vaše zaupanje.

Kot darovalca se vpiše vaše podatke v nabiralno polo. Pover-

Prostovoljni

Za vašo zaščito in vedenje, da so prispevki prišli v prave roke, je potrebno upoštevati nekaj pravil. S tem boste zaščitili sebe in tudi organizacijo, v imenu katere je nekdo prispevke zbiral

jenik vam izroči tudi potrdilo o darovanem prispevku, ter obenem tudi izvod našega glasila Dobre novice, da se lahko seznanite z našim delom.

*Na vaših vratih se lahko oglasi kdorkoli z namenom recimo, da zbira prispevke za pomoč otrokom, za varno hišo, za operacijo itd. Goljufi imajo zelo veliko idej. V kolikor ste v dvomu ne izročajte denarja nikomur. **NAJPREJ PREVERITE.** Oziroma **ZAHTEVAJTE**, da vam oseba pokaže dovoljenje. Če se izgovarja, da ga je pozabila, ali pa, da ga ima v avtu in vam ga bo kasneje prinesla ne nasedajte takšnim izgovorom.*

Vaš dvom in po potrebi tudi klic na policijo bo pripomogel k temu, da boste poskrbeli, da bo vaš denar resnično prišel v prave roke in za pravi namen, če ste se odločili pomagati.

prispevki!

ZAKON O VARSTVU JAVNEGA REDA IN MIRU (ZJRM-1)

Uradni list RS, št. 70/2006 z dne 6. 7. 2006

5. člen

(zbiranje prostovoljnih prispevkov)

(1) Prostovoljne prispevke lahko zbirajo nepridobitne pravne in fizične osebe, ki imajo dovoljenje upravne enote, na območju katere imajo sedež ali stalno prebivališče.

(2) Dovoljenje se izda v primerih, ko prosilec izkaže upravičen razlog. Kot upravičen razlog se šteje elementarna ali druga nesreča, v kateri je prosilec utrpel veliko premoženjsko škodo. Nepridobitni pravni osebi se dovoljenje izda tudi, če izkaže, da bo zbrane prispevke uporabila za humanitarne ali splošno koristen namen, ki ga lahko uresniči v okviru zakonitega opravljanja registrirane ali v temeljnem oziroma drugem aktu določene dejavnosti.

(3) Dovoljenje ni potrebno, če se prostovoljni prispevki zbirajo v prostorih verskih skupnosti za verske namene ali če kakšen drug predpis določa drugačne pogoje za zbiranje prispevkov.

(4) Upravna enota v dovoljenju določi način zbiranja prostovoljnih prispevkov in rok veljavnosti dovoljenja. Rok veljavnosti dovoljenja se določi glede na namen in način zbiranja prispevkov.

(5) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na zbiranje prostovoljnih prispevkov, se ne uporabljajo za zbiranje prispevkov, ki so urejeni z drugimi predpisi.

Kazni - 17. člen

(prostovoljni prispevki)

(1) Kdor zbira prostovoljne prispevke v nasprotju s prvim odstavkom 5. člena tega zakona, se kaznuje z globo od 25.000 tolarjev do 50.000 tolarjev.

(2) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z globo od 100.000 tolarjev do 200.000 tolarjev.

(3) Odgovorna oseba pravne osebe ali podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 50.000 tolarjev do 100.000 tolarjev.

Od uvedbe EUR-a se kazni preračunajo.

VSE SE ZAČNE IN KONČA PRI ČLOVEKU, TUDI ODNOS DO POMOČI POTREBNIH

Zaradi vedno večjih potreb po pomoči in zaradi izredno nizkih davčnih olajšav, ki jih lahko podjetja in posamezniki namenijo za pomoč otrokom smo se odločili tudi za opravljanje storitev oglaševanja in drugih marketinških storitev.

Zakaj oglaševati in sponzorirati humanitarno dejavnost oziroma prednosti oglaševanja v „DOBRIH NOVICAH“ in drugih publikacijah zavoda VID

ZATO, KER:

- so tudi sredstva od oglasov namenjena za pomoč otrokom
- so oglasi povezani z dobrodelno dejavnostjo
- oglasi pridejo direktno do ljudi (osebno vročanje in osebna pošta)
- je medij namenjen širokemu področju (naša dejavnost poteka po vsej Sloveniji)
- ni vrnjenih izvodov - remitende, kot je to pri revijah in časopisih v prodaji
- naši mediji in tiskovine niso dnevniki in so zato oglasi tako dalj časa pri bralcu
- si s tem širite krog potencialnih strank in partnerjev
- je oglas v celoti strošek vaše dejavnosti a obenem namenjen v celoti pomočem
- z oglasom lahko predstavite svojo dejavnost, izdelke in storitve, posebne akcije, dogodke itd.

In ker tudi z oglasom storite dobro delo

Prepričani smo, da bodo tudi tukaj z nami sodelovala dobra podjetja, direktorice in direktorji in dobri obrtniki. Ker se zavedajo, da s sodelovanjem tudi sami pridobijo veliko. In ker takšen oglas nima samo denarne vrednosti. Dobrodelni oglas ima neprecenljivo vrednost, saj bo pripomogel k boljšemu življenju otrok.

Vrednost dobrodelnih oglasov in sponzorstva

Pravijo, da je 50% denarja, ki ga podjetje uporabi za oglaševanje vedno vrženo stran. Edini problem je v tem, ker nikoli ne moremo vedeti, katera polovica.

Pri dobrodelnih oglasih in sponzoriranju, ki jih podjetje ali podjetnik posameznik objavi v zavodovih publikacijah pa ima oglas več kot 100 % vrednost. Saj poleg normalne oglaševalske funkcije oglas pomaga spreminjati življenja otrok in jim omogoči, da dobijo pripomočke, ki jih zaradi svoje bolezni ali prizadetosti v življenju najbolj potrebujejo. In glede na statut zavoda in zakonska določila so vsa sredstva, ki jih v zavodu ustvarimo, ne glede na to iz katerega vira izhajajo (donacije, prispevki ali tržne storitve) v celoti uporabljena za osnovno dejavnost zavoda, pomoči otrokom, nakupe invalidskih pripomočkov in izboljševanju njihovega socialnega statusa, ...

Z donacijami, oglasi in sponzorstvom zavoda VID dokazujete, da ste drugačni. Da ste boljši. Da vašemu podjetju ni vseeno za stiske drugih in da se zavedate, da je pomagati tistim, ki si sami ne morejo pomembno za vas. In da se vam bo tudi denar, ki ste ga namenili za oglaševanje povrnil skozi nove stranke, poslovne partnerje, večji obseg poslovanja,...

Sodelovanje z nami je vlaganje tudi v vašo prihodnost, saj se podarjena sredstva vedno povrnejo.

Za sodelovanje nas pokličite na tel.: 04 / 20 139 30 ali pa nam pišite na e-naslov: dobrodelnost@zavod-vid.si. Lahko pa vas obišče tudi naš poverjenik.